

kan kræves af dem som konservativt Parti i Forsvarssagen, som mere end nogen anden er en konservativ Programsag. Det ærede konservative Parti havde jo efter Forliget i 1922 en tydelig Fornemmelse af, at hermed kunde det sidste Ord dog vist ikke være sagt. Allerede paa det konservative Landsraadmøde samme Efteraar drøftede man ivrigt, hvorledes man nu skulde formulere det konservative Militærprogram efter de Laurbær, som det ærede Medlem Hr. Pürschel havde indlagt sig i Sommeren 1922. Der blev fremsat forskellige Formuleringer, og der var bl. a. en Udtalelse om, at man skulde bygge videre paa det Grundlag, som nu saa udmærket var skabt ved Forliget i 1922. Jeg tror imidlertid, at det, der tiltrænges, er, at hele vort Hærvæsen tages op til ny Behandling, og det konservative Parti burde gøre det til en Programsag, at vi i hvert Fald indenfor de bestaaende finansielle Rammer, altsaa de Rammer, som blev vedtaget i 1922, fik en Ordning, som var mere tilfredsstillende end den, vi har. Det vilde ganske sikkert ikke være umuligt. Jeg har drøftet Sagen med adskillige Militærautoriteter, og der er ingen Tvivl om, at man paa det samme finansielle Grundlag kunde opnaa en Ordning, som langt bedre vilde være i Stand til at løse de Opgaver, som efter en Sandsynlighedsberegning — andet kan man jo ikke opstille i Politik — maa antages at komme til at foreligge for vor Hær i kommende Konfliktsituationer.

Naar det derimod ikke drejer sig om Nedskæringer, som refererer sig til Hærorrdningen af 1922, men til den sørgelig famose Kasernelov, til Loven om nyt Materiel, nye Bygninger og Mundering til Hæren, de 3 Mill. Kr. om Aaret i 10 Aar — hvis det alene drejede sig om at nedskære dette Beløb med 2 Mill. Kr. aarlig, saa vilde jeg for mit Vedkommende sige, at det fortjente at overvejes, thi netop naar man hævder, at 1922-Ordningen er utilfredsstillende, og at den kunde gøres mere effektiv indenfor de givne finansielle Rammer, er det meget beklageligt, om hele dette store Beløb paa 30 Mill. Kr. skal blive anvendt saaledes, som det blev foreslaaet af Regeringspartierne i 1922. Hvis den højt-ærede Regering altsaa fremkom med Forslag om Ændring af Kaserneloven i Stedet for det stillede Forslag om en Anmærkning paa Finansloven, saa vilde jeg være med til at stemme for en saadan midlertidig Ændring. Men en Nedskæring af de Bevillinger, som vedrører selve Udførelsen af 1922-Ordningen, maa jeg stemme imod

først og fremmest af den formelle Grund, at den er ulovmedholdelig, og dernæst, fordi man, naar man ønsker et Forsvar og ønsker et om muligt mere effektivt Forsvar end det, vi har, absolut maa staa paa det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ogsaa saa rigtigt gjorde gældende, at naar vi har en saa ringe Tjenestetid, som vi har, saa ringe en Indkaldelsesprocent, og naar vi i saa høj Grad er gaaet over til Reservebefalingsmandskab, som Tilfældet er, og naar der endelig har været en saadan Usikkerhed, som der har, under de midlertidige Ordninger fra 1918 til 1922, saa kan man ikke, umiddelbart efter at en Hærløv er vedtaget, gaa med til at nedskære paa den Maade, her er foreslaaet: at forhindre Indkaldelser, forhindre de naturlige Genindkaldelser, forhindre, at Reservebefalingsmandskabet faar den minimale Mulighed for Øvelse i Troppeføring.

Derfor vil jeg for mit Vedkommende stemme imod alt, hvad der direkte vedrører en Hindring af den gældende Hærorrdnings Udførelse, medens jeg vil afholde mig fra at stemme for Forslaget om en midlertidig Udsættelse af de ekstraordinære Bevillinger.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Jeg vil først bringe en Tak til den højt-ærede Finansudvalg, fordi det har tiltraadt største Parten af de Ændringsforslag, jeg har stillet, og endelig vil jeg rette en Tak til Flertallet, fordi det har tiltraadt de Ændringsforslag, som Mindretallet er gaaet imod. Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til de Udtalelser, der er kommet fra de forskellige Partiers Ordførere, og jeg vil da først sige til mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen, at det netop er under Overvejelse, om man ikke fremtidig kan bygge Flyvemaskiner ude paa Orlogsværftet i Stedet for at indkøbe dem i Udlandet, og jeg haaber, det vil blive muligt at faa en Ordning tilvejebragt, hvorved det kan ske.

Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, sagde, at han gik ud fra, at Finanslovsforslagets §§ 21 og 22 kun indeholdt de Bevillinger, som Lovene forudsatte, og deri har det ærede Medlem jo Ret. Hvis man skulde følge Hærløvene, og man gik ud fra, at de skulde vedblive at være raadende Lov gennem Aarene, saa var Bevillingerne, saaledes som de maatte være efter Lovene. Men det betyder ikke, at man ved midlertidig at foretage Ned sættelser saboterer Lovene; deri tager det ærede Medlem fuldkommen fejl. Jeg vil gerne med det samme understrege, at naar